Przewidywanie cen domów

Warsztaty z technik uczenia maszynowego

Piotr Duperas, Aleksandra Mach, Szymon Pawłowski, Jędrzej Wicha

Spis treści

1	Opi	projektu	3
2	Eks 2.1 2.2 2.3 2.4 2.5	lloracja danych Zmienne kategoryczne Zmienne porządkowe/jakościowe Zmienne ciągłe Obserwacje odstające Selekcja zmiennych	3 5 7 8 13
3	Bud	owa modeli	14
	3.1	Las losowy	15
	_	v	15
		1	15
			15
	3.2	v	15
	J	00 0	15
		1	16
		3.2.3 Wyniki	16
	3.3	v	16
		3.3.1 Opis modelu	16
		1	16
			16
	3.4	V	16
	0.1		16
		3.4.2 Wybór najlepszych parametrów	17
	3.5		17
	3.3	\odot v	17
		1	17
	3.6		18
	0.0		18
		-	18
			18
4	Pod	sumowanie	18

SPIS TREŚCI SPIS TREŚCI

5	Opi	s programu	19
	5.1	Data Understanding	19
	5.2	Modeling	19
	5.3	Budowanie modeli	20

Zmiany w raporcie i w kodzie

W tej sekcji będziemy listować wszystkie zmiany wprowadzone do raportu od czasu ostatniego omówienia postępów na spotkaniu projektowym. Lista zmian:

- Wprowadzono sekcję "Zmiany w raporcie".
- Uzupełnienie opisu każdej z kolumn, informacja o zamianie zmiennych.
- Rozdział "Selekcja zmiennych".
- Poprawa rozdziału z obserwacjami odstającymi nie rozpatrujemy już kolumn oddzielnie oceniając je na oko, tylko wrzucamy wszystko w jedną funkcję, która działa na każdą kolumnę oddzielnie i jako argument przyjmuje informację o występowaniu outlierów oraz sposób ich traktowania.
- Rozdział "Opis programu".

1 Opis projektu

Temat projektu został znaleziony na platformie *kaggle.com*, link: https://www.kaggle.com/c/house-prices-advanced-regression-techniques.

Zadanie polega na dość dokładnej analizie zależności cen domów w mieście Ames w stanie Iowa od ich różnych cech – zaczynając od typowych jak powierzchnia domu, liczba pokoi, okolica poprzez mniej oczywiste jak np. powierzchnie poszczególnych pomieszczeń, materiały wykorzystywane do budowy fundamentów i ich jakość, stopień wykończenia, a kończąc na dość nieintuicyjnych cechach takich jak liczba kominków, rodzaj dachu, rok wybudowania garażu.

2 Eksploracja danych

Początkowym etapem pracy było dokładne zapoznanie się z danymi oraz ich przygotowanie do dalszej pracy, czyli do budowy modeli. Trzeba było zrozumieć każdą z 79 kolumn, czyli predyktorów, podzielić je na kategoryczne, ciągłe, jakościowe, zmienić zmienne kategoryczne na liczbowe, zestandaryzować odpowiednie zmienne, zweryfikować, czy mamy do czynienia z outlierami oraz uzupełnić braki danych. Etap pracy z samymi danymi zamkneliśmy w jednej funkcji o nazwie preprocess.

2.1 Zmienne kategoryczne

Kolumny, w których wyróżniamy po kilka (ewentualnie kilkanaście) różnych kategorii/grup obserwacji.

- MSSubClass typ budynku, uwzględniający ilość pięter, wiek itp. Ma 16 kategorii, które zostały zamienione na wartości liczbowe.
- MSZoning typ przestrzeni w jakiej znajduje się budynek, np. przestrzeń przemysłowa, rolnicza, osiedlowa itp.

Ma 8 kategorii, które zostały zamienione na wartości liczbowe.

• Street – typ ulicy.

Ma tylko dwie kategorie: Gravel i Paved, które zostały zamienione na wartości liczbowe 0, 1.

• Alley – typ alei.

Ma trzy kategorie: Gravel, Paved, No alley access, które zostały zamienione na wartości liczbowe 0, 1, 2.

• LotShape – kształt posesji.

Ma 4 kategorie, które zostały zamienione na wartości liczbowe.

• LandContour – typ przekroju posesji, np. płaska, ze spadkiem, z wgłębieniem. Ma 4 kategorie, które zostały zamienione na wartości liczbowe.

• LotConfig – typ umieszczenia posesji względem ulic i innych posesji, np. na rogu ulicy, sąsiadująca z 3 innymi posesjami itp.

Ma 5 kategorii, które zostały zamienione na wartości liczbowe.

• Neighborhood – nazwa osiedla.

Ma aż 25 kategorii, które zostały zamienione na wartości liczbowe.

- Condition1, Condition2 dodatkowe cechy, np. bliskość dużych ulic, parków itp. Mają 9 kategorii, które zostały zamienione na wartości liczbowe 0,1.
- BldgType typ budynku.

Ma 5 kategorii, które zostały zamienione na wartości liczbowe.

 \bullet $\mathbf{HouseStyle}$ – styl budynku odnoszący się głównie do ilości pięter.

Ma 8 kategorii, które zostały zamienione na wartości liczbowe.

• RoofStyle – rodzaj dachu.

Ma 6 kategorii, które zostały zamienione na wartości liczbowe.

• RoofMAtl – rodzaj materiału użytego przy budowie dachu.

Ma 8 kategorii, które zostały zamienione na wartości liczbowe.

- Exterior1st zewnętrzne wykończenie domu. Ta kolumna zawiera tylko pojedyncze materiały. Ma 17 kategorii, które zostały zamienione na wartości liczbowe.
- Exterior2nd zewnętrzne wykończenie domu. Ta kolumna zawiera więcej niż jeden materiał. Ma 17 kategorii, które zostały zamienione na wartości liczbowe.
- MasVnrType rodzaj okleiny murarskiej.

Ma 5 kategorii, które zostały zamienione na wartości liczbowe.

• Foundation – rodzaj fundamentu.

Ma 6 kategorii, które zostały zamienione na wartości liczbowe.

• **Heating** – rodzaj ogrzewania.

Ma 6 kategorii, które zostały zamienione na wartości liczbowe.

• CentralAir – obecność klimatyzacji.

Ma tylko dwie kategorie: Yes, No, które zostały zamienione na wartości liczbowe 0,1.

- Electrical rodzaj układu elektrycznego. Ma 5 kategorii: SBrkr, FuseA, FuseF, FuseP, Mix, które zostały zamienione na wartości liczbowe 0,1,2,3,4.
- GarageType typ garażu, tzn. jego lokalizacja w domu.

 Ma braki danych, które z opisu danych oznaczają brak garażu nadajemy brakom kategorię 0, pozostałe są pogrupowane w kategorie (od 1 do 6): Detchd (odłączony od domu), CarPort (wiata samochodowa), BuiltIn (wbudowany część domu), Basment (garaż w piwnicy), Attchd (przyłączony do domu), 2Types (2 lub więcej typów garażu).
- PavedDrive czy posiada podjazd, Ma 3 kategorie, tak, nie, częsciowy, które zostały zamienione na wartości liczbowe.
- MiscFeature Czy posiada udogodnienia, wśród nich są winda, drugi garaż, szopa, boisko do tennisa. Brak danych oznacza brak zanotowanych udogodnień
- SaleType Rodzaj wystawionej oferty sprzedaży .

 Pogrupowane w kategorie (od 1 do 10): WD (Warranty Deed Conventional), CWD (Warranty Deed Cash), VWD (Warranty Deed VA Loan), New (Home just constructed and sold), COD (Court Officer Deed/Estate), Con (Contract 15percent Down payment regular terms), ConLw (Contract Low Down payment and low interest), ConLI Contract Low Interest), ConLD (Contract Low Down), Oth (Other),
- SaleCondition jakość wystawionej oferty sprzedaży .

 Pogrupowane w kategorie (od 1 do 6): Normal (Normal Sale), Abnorml (Abnormal Sale trade, foreclosure, short sale), AdjLand (Adjoining Land Purchase), Alloca (Allocation two linked properties with separate deeds, typically condo with a garage unit), Family (Sale between family members), Partial (Home was not completed when last assessed (associated with New Homes)),

2.2 Zmienne porządkowe/jakościowe

Kolumny, w których także mamy po kilka różnych kategorii/grup obserwacji, ale grupy te mają konkretny porządek (np. od najgorszej jakości do najlepszej).

- $\bullet~$ Utilities dostępne media.
 - Ma 4 kategorie porządkowe (od jedynie elektryczności, po wszystkie udogodnienia, czyli elektryczność, gaz, wodę, kanalizację każdy kolejny poziom to kolejne udogodnienie dostępne), którym nadajemy wartości liczbowe od 0 do 3.
- LandSlope pochylenie posesji.
 Ma 3 kategorie porządkowe (od drobnego pochylenia, do mocnego), którym nadajemy wartości liczbowe od 0 do 2.
- OverallQual jakość materiałów i wykończenia. Ma 10 kategorii porządkowych (od najniższej jakości do najwyższej), którym nadajemy wartości liczbowe od 1 do 10.
- OverallCond stan domu.
 Ma 10 kategorii porządkowych (od najniższej jakości do najwyższej), którym nadajemy wartości liczbowe od 1 do 10.

- ExterQual jakość (w momencie zakończenia budowy) zewnętrznego wykończenia domu. Ma 5 kategorii porządkowych (od najniższej jakości do najwyższej), którym nadajemy wartości liczbowe od 0 do 4.
- Exterior2nd aktualny stan zewnętrznego wykończenia domu. Ma 5 kategorii porządkowych (od najniższej jakości do najwyższej), którym nadajemy wartości liczbowe od 0 do 4.
- BsmtQual jakość (a konkretnie wysokość) piwnicy. Im wyższa piwnica tym lepsza jakość. Ma 6 kategorii porządkowych (od najniższej jakości do najwyższej), którym nadajemy wartości liczbowe od 0 do 5.
- BsmtCond ogólny stan piwnicy.

Ma 6 kategorii porządkowych (od najniższej jakości do najwyższej), którym nadajemy wartości liczbowe od 0 do 5.

• BsmtExposure – ekspozycja piwnicy.

Ma 5 kategorii porządkowych (od najniższej jakości do najwyższej), którym nadajemy wartości liczbowe od 0 do 4.

- BsmtFinType1 ocena stanu jakości ukończonej części piwnicy.
 Ma 7 kategorii porządkowych (od najniższej jakości do najwyższej), którym nadajemy wartości liczbowe od 0 do 6.
- **BsmtFinType2** jest to ocena stanu jakości ukończonej części piwnicy w przypadku gdy dom posiada więcej niż jedną piwnicę.

 Analogicznie jak wyżej, ma 7 kategorii porządkowych (od najniższej jakości do najwyższej), którym nadajemy wartości liczbowe od 0 do 6.
- HeatingQC jakość i kondycja ogrzewania. Ma 5 kategorii porządkowych (od najniższej jakości do najwyższej), którym nadajemy wartości liczbowe od 0 do 4.
- YearBuilt rok budowy. Pozostawiliśmy orygianalne wartości.
- YearRemodAdd rok przebudowy, jeśli natomiast jej nie było, to taki sam jak rok budowy. Pozostawiliśmy orygianalne wartości.
- KitchenQual jakość kuchni.

Ma 5 kategorii porządkowych (od najniższej jakości wykonania kuchni do najwyższej), którym nadajemy wartości liczbowe od 0 do 5: Po (Poor), Fa (Fair), TA (Typical/Average), Gd (Good), Ex (Excellent).

• Functional – funkcjonalność domu.

Ma 8 kategorii porządkowych (od najgorszej funkcjonalności do najlepszej), którym nadajemy wartości liczbowe od 0 do 7: Sal, Sev, Maj2, Maj1, Mod, Min2, Min1, Typ.

• FireplaceQu – jakość kominka.

Ma braki danych, które z opisu danych oznaczają brak kominka – nadajemy brakom kategorię 0, pozostałe są uporządkowane od najniższej jakości do najwyższej (od 1 do 5): Po (Poor), Fa (Fair), TA (Typical/Average), Gd (Good), Ex (Excellent).

• GarageFinish – stopień wykończenia garażu.

Ma braki danych, które z opisu danych oznaczają brak garażu – nadajemy brakom kategorię 0, pozostałe są uporządkowane od najmniej wykończonego do najbardziej (kategorie 1-3): Unf (niewykończony), RFn (lekko wykończony), Fin (wykończony).

- TotRmsAbvGrd liczba pokoi jakości dobrej (powyżej normy). Od 2 do 14, im więcej tym lepiej.
- **HalfBath** liczba niepełnych łazienek wykończonych w dobrej jakości. Ma wartości liczbowe 0,1,2 i im więcej, tym lepiej.
- FullBath liczba pełnych łazienek wykończonych w dobrej jakości. Ma wartości liczbowe 0,1,2,3 i im więcej, tym lepiej.
- **BsmtHalfBath** liczba niepełnych łazienek w piwnicy wykończonych w dobrej jakości. Ma wartości liczbowe 0,1,2 i im więcej, tym lepiej.
- **BsmtHalfBath** liczba niepełnych łazienek w piwnicy wykończonych w dobrej jakości. Ma wartości liczbowe 0,1,2,3 i im więcej, tym lepiej.
- GarageCars pojemność garaża w liczbie aut. Ma wartości liczbowe 0,1,2,3 i im więcej, tym lepiej.
- GarageQual jakość garażu.

Ma braki danych, które z opisu danych oznaczają brak garażu – nadajemy brakom kategorię 0, pozostałe są uporządkowane od najniższej jakości do najwyższej (od 1 do 5): Po (Poor), Fa (Fair), TA (Typical/Average), Gd (Good), Ex (Excellent).

• GarageCond – stan garażu.

Ma braki danych, które z opisu danych oznaczają brak garażu – nadajemy brakom kategorię 0, pozostałe są uporządkowane od najniższej jakości do najwyższej (od 1 do 5): Po (Poor), Fa (Fair), TA (Typical/Average), Gd (Good), Ex (Excellent).

• PoolQC – jakość basenu.

Ma braki danych, które z opisu danych oznaczają brak basenu – nadajemy brakom kategorię 0, pozostałe są uporządkowane od najniższej jakości do najwyższej (od 1 do 5): Po (Poor), Fa (Fair), TA (Typical/Average), Gd (Good), Ex (Excellent).

• Fence – jakość ogrodzenia.

Ma braki danych, które z opisu danych oznaczają brak ogrodzenia – nadajemy brakom kategorię 0, pozostałe są uporządkowane od najniższej jakości do najwyższej (od 1 do 4): MnWw (Minimum Wood/Wire), GdWo (Good Wood), MnPrv (Minimum Privacy), GdPrv (Good Privacy).

2.3 Zmienne ciągłe

- LotFrontage długość ulicy połączonej z posesją. Zastosowano standaryzację.
- LotArea powierzchnia posesji w stopach kwadratowych. Zastosowano standaryzację.
- MasVnrArea powierzchnia obszaru z fornirem murowanym. Zastosowano standaryzację.

- BsmtFinSF1 powierzchnia ukończonej piwnicy typu 1. Zastosowano standaryzację.
- BsmtFinSF2 powierzchnia ukończonej piwnicy typu 2. Zastosowano standaryzację.
- BsmtUnfSF powierzchnia nieukończonej części piwnicy. Zastosowano standaryzację.
- TotalBsmtSF całkowita powierzchnia piwnicy. Zastosowano standaryzację.
- 1stFlrSF powierzchnia pierwszego piętra. Zastosowano standaryzację.
- 2ndflrSF powierzchnia drugiego piętra. Zastosowano standaryzację.
- LowQualFinSF powierzchnia złej jakości. Zastosowano standaryzację.
- GrLivAre powierzchnia dobrej jakości (jakości ponad normę). Zastosowano standaryzację.
- WoodDeckSF drewniana powierzchnia. Zastosowano standaryzację.
- OpenPorchSF powierzchnia werandy na otwartej przestrzeni. Zastosowano standaryzację.
- EnclosedPorch powierzchnia werandy na zamkniętej przestrzeni. Zastosowano standaryzację.
- 3SsnPorch powierzchnia werandy przystosowanej do użytku przez 3 pory roku. Zastosowano standaryzację.
- ScreenPorch powierzchnia werandy odgrodzonej szyba. Zastosowano standaryzację.
- PoolArea Powierzchnia basenu. Zastosowano standaryzację.

2.4 Obserwacje odstające

W tej sekcji wypisujemy zmienne podejrzane o posiadanie outlierów, przedstawiamy ich wykresy i wizualnie oceniamy obecność obserwacji odstających. Na podstawie tych wykresów decydujemy w dalszej cześci projektu o tym, jak traktować wymienione zmienne i ich outliery.

LotFrontage

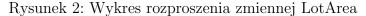
Widzimy tu dwie obserwacje znacząco wystających ponad chmurę punktów.

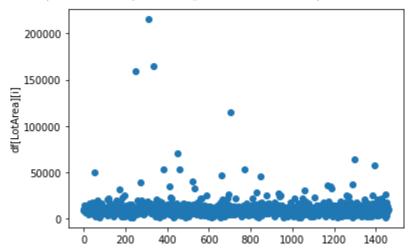
• LotArea

Widzimy tu kilka obserwacji wystających ponad chmurę punktów.

300 - 250 - 250 - 150 - 100 - 50 - 200 400 600 800 1000 1200 1400

Rysunek 1: Wykres rozproszenia zmiennej LotFrontage

• 1stFlrSF

Widzimy tu kilka obserwacji wystających ponad chmurę punktów, w tym jedną mocno wyróżniającą się.

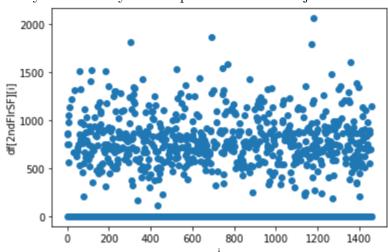
• 2ndFlrSF

Zakładamy, że zmienna 2ndFlrSF nie ma obserwacji odstających.

4000 - [1] 3000 - 1000 - 1000 - 1000 1200 1400

Rysunek 3: Wykres rozproszenia zmiennej 1stFlrSF

Rysunek 4: Wykres rozproszenia zmiennej 2ndFlrSF

• GrLivAre

Widzimy kilka wyróżniających się obserwacji.

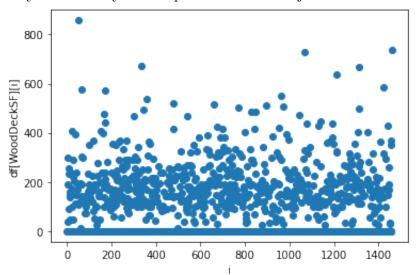
• WoodDeckSF

Widzimy tu kilka obserwacji wystających ponad chmurę punktów.

5000 - 1000 - 1000 - 1000 1200 1400

Rysunek 5: Wykres rozproszenia zmiennej GrLivAre

Rysunek 6: Wykres rozproszenia zmiennej WoodDeckSF

• OpenPorchSF

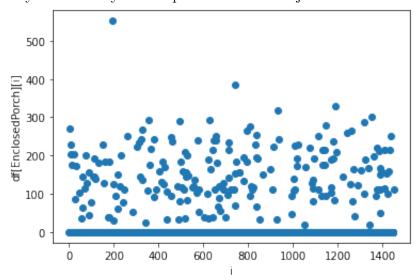
Widzimy tu kilka obserwacji wystających ponad chmurę punktów.

• EnclosedPorch

Widzimy tu kilka obserwacji wystających ponad chmurę punktów.

Rysunek 7: Wykres rozproszenia zmiennej OpenPorchSF

Rysunek 8: Wykres rozproszenia zmiennej EnclosedPorch

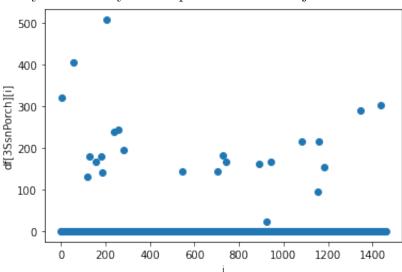

• 3SsnPorch

Dla tej zmiennej nie ma zbyt wiele danych stąd usuwanie obserwacji odstających nie ma zbyt dużych podstaw.

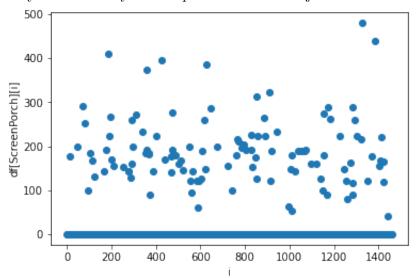
• ScreenPorch

Zmienna nie posiada wyraźnych obserwacji odstających.

Rysunek 9: Wykres rozproszenia zmiennej 3SsnPorch

2.5 Selekcja zmiennych

Selekcja zmiennych (ang. feature selection) to proces wyboru pewnego podzbioru ze zbioru wszystkich dostępnych predyktorów (zmiennych objaśniających). Używa się jej np. w celu zmniejszenia czasu obliczeń, uproszczenia struktury modelu czy pozbycia się nieistotnych zmiennych. My postanowiliśmy użyć selekcji zmiennych jeśli poprawiłaby ona (ewentualnie pozostawiła na tym samym poziomie) dokładność, czyli współczynnik R^2 , modelu. W tym celu użyliśmy trzech wbudowanych funkcji dostępnych w pakiecie sklearn: PCA, SelectFromModel, SequentialFeatureSelector. Liczba wybranych kolumn dla każdej z funkcji może ulec zmianie po ponownym podziale zbioru na część testowa i treningowa.

1. PCA – Analiza głównych składowych (ang. Principal component analysis) – metoda porządkowania zmiennych w takiej kolejności, aby pierwsza z nich wyjaśniała jak największą zmienność modelu (wariancję) i tak dalej aż do ostatniej, która wyjaśnia najmniej. Załóżmy, że nasz zbiór zmiennych objaśniających ma n kolumn, czyli $X=(X_1,...,X_n)$. PCA w pierwszym kroku szuka takiego wektora jednostkowego a_1 , dla którego projekcja (zmienna losowa) a_1^TX ma największą wariancję, tzn. wychwytuje największą zmienność X. Wtedy a_1^TX to pierwszy komponent główny, a znajdowanie go polega na maksymalizowaniu wyrażenia $a^T\text{Cov}(X)a$ przy ograniczeniu ||a||=1. Każdy kolejny komponent główny jest znajdowany analogicznie i są one w kolejności od tego, który wyjaśnia najwięcej zmienności do tego, który wyjaśnia najmniej. PCA działa najlepiej, gdy zmienne w danych są mocno skorelowane, gdyż komponenty główne są ze sobą nieskorelowane.

W naszym projekcie wykorzystaliśmy pętle, która buduje model (regresji bayesowskiej) na podstawie wybranych zmiennych odpowiadającym pierwszym i komponentom głównym dla i = 1, ..., 79 i dla każdego z nich zapisuje otrzymany współczynnik R^2 . Model ostatecznie wybrany przez PCA to model, dla którego otrzymane R^2 było największe. Wybrano 72 kolumny.

- 2. SelectFromModel jest to funkcja wbudowana w pakiecie sklearn, która wybiera zmienne na podstawie ich wag istotności. Jako argumenty przyjmuje m.in. estymator, czyli model (u nas regresja bayesowska); maksymalną liczbę zmiennych oraz próg, na podstawie którego zmienne są wybierane/odrzucane. Ponieważ my chcieliśmy sprawdzać wyniki dla każdej możliwej liczby wybranych zmiennych, czyli bazować tylko na argumencie max_features, to wartość progu (threshold) należało przyjąć −∞.
 - Ponownie sprawdzaliśmy wyniki R^2 za pomocą pętli, która w każdej iteracji zmieniała liczbę zmiennych (i=1,...,79) i zapisywała R^2 w liście, z której na końcu wybrano jej maksymalną wartość i odpowiadającą jej liczbę zmiennych. Wybrano 36 kolumn.
- 3. SequentialFeatureSelector metoda zachłanna (ang. greedy method) wyboru zmiennych do modelu. Ma dwa możliwe kierunki wyboru zmiennych: wprzód, czyli dodawanie zmiennej (przy starcie z najmniejszego modelu) lub wstecz, czyli usuwanie zmiennej (przy starcie z pełnego/największego modelu). Opiera się na optymalizacji lokalnej, czyli wybieraniu zmiennej, która najlepiej poprawia jakość modelu (na podstawie przyjętej odpowiedniej funkcji kryterialnej) w danym momencie, tzn. nie "patrzy w przyszłość" procesu doboru zmiennych. Używaliśmy domyślnie ustawionego w funkcji kierunku, czyli forward, a zmienialiśmy ponownie tylko argument odpowiadający za liczbę wybieranych zmiennych do modelu i wybraliśmy te zmienne dające ponownie najwiekszy współczynnik R². Wybrano 67 kolumn.

Na podstawie wybranych zmiennych z każdej z trzech wyżej wymienionych funkcji stworzyliśmy oddzielne zbiory danych zawierające odpowiednio wybrane kolumny, które w dalszej części projektu posłużą do porównywania działania różnych budowanych przez nas modeli.

3 Budowa modeli

Mieliśmy dostępne na stronie dwa zbiory danych: train.csv oraz test.csv, przy czym tylko pierwszy z nich zawierał także zmienną objaśnianą – cenę domów, wobec tego na nim budowaliśmy i testowaliśmy modele. W tym celu podzieliśmy go na część treningową – 70% obserwacji i testową – 30% obserwacji.

Do wyboru najlepszych parametrów dla każdego modelu używaliśmy funkcji GridSearchCV, która przyjmuje parametr $param_grid$ – słownik parametrów, z których chcemy wybrać najlepszą kombinację parametrów dla danego modelu i zwraca ten model z dobranymi parametrami.

Aby porównywać otrzymywane rezultaty korzystaliśmy z metody .score dostępnej dla każdego z rozpatrywanych modeli. Metoda ta zwraca współczynnik determinacji R^2 zdefiniowany w następujący

sposób:

$$R^2 = \frac{\text{SSR}}{\text{SST}},$$

gdzie

SSR =
$$\sum_{i=1}^{n} (\hat{Y}_i - \bar{Y})^2$$
, SST = $\sum_{i=1}^{n} (Y_i - \bar{Y})^2$,

gdzie Y_i – i-ta obserwacja zmiennej Y, \hat{Y}_i – predykcja i-tej obserwacji na podstawie dopasowanego modelu, \bar{Y} – średnia obserwacji $Y_1,...,Y_n$.

3.1 Las losowy

3.1.1 Opis modelu

Las losowy (ang. Random Forest) to metoda komitetów/zespołów w uczeniu maszynowym, która polega na konstruowaniu wielu drzew decyzyjnych regresyjnych, a następnie uśrednianiu ich wyniku. Drzewa decyzyjne są najczęściej wybieraną metodą bootstrapu, tzn. ustalamy liczbę B próbek bootsrapowych zbioru treningowego (losowanie ze zwracaniem), dla każdej próbki zbioru, nazwijmy ją D_i budujemy drzewo decyzyjne, które daje wynik M_i . Wtedy ostateczną predykcją będzie

$$\hat{Y} = \frac{1}{B} \sum_{i=1}^{B} M_i.$$

3.1.2 Wybór najlepszych parametrów

Dla funkcji RandomForestRegressor wybieraliśmy najlepsze z następujących parametrów:

- <u>n_estimators</u> liczba drzew w lesie losowym, z przedziału [10,1010] co 50,
- min_samples_split minimalna liczba obserwacji potrzebna, aby rozdzielić liść drzewa na grupy, z przedziału [2,20] co 1.

Najlepsze parametry: $n_{estimators} = 110$, $min_{samples_split} = 7$.

3.1.3 Wyniki

 $R^2 \approx 0.878$

3.2 Bagging

3.2.1 Opis modelu

Bagging to metoda komitetów/zespołów w uczeniu maszynowym, która polega na dopasowywaniu składowych modeli na losowych podzbiorach oryginalnego zbioru danych, a następnie uśrednianiu ich wyników w celu osiągnięcia końcowego rezultatu. Domyślnie, jako składowe modele używane są drzewa decyzyjne.

3.2.2 Wybór najlepszych parametrów

Dla funkcji BaggingRegressor wybieraliśmy najlepsze z następujących parametrów:

- <u>n_estimators</u> liczba drzew decyzyjnych, z przedziału [10,150] co 10,
- <u>max_samples</u> ilość próbek ze zbioru do trenowania pojedynczego modelu, z przedziału [30,90] co 3.

Najlepsze parametry: $n_{estimators} = 70$, $max_{samples} = 87$.

3.2.3 Wyniki

 $R^2 \approx 0.834$

3.3 Regresja liniowa

3.3.1 Opis modelu

Regresja liniowa jest jedną z najbardziej standardowych metod używanych w teorii uczenia maszynowego. Zakłada ona, że pomiędzy zmienną objaśnianą (odpowiedzią) \mathbf{Y} a zmiennymi objaśniającymi (predyktorami) \mathbf{X}_i . Zależność ta jest modelowana z uwzględnieniem błędu losowego ε . Zatem model liniowy ma postać:

$$\mathbf{Y} = \mathbf{X}\boldsymbol{\beta} + \boldsymbol{\varepsilon},$$

gdzie $\mathbf{Y} \in \mathbb{R}^n$, $\mathbf{X} \in \mathbb{R}^{n \times p}$ – macierz, której kolumny są predyktorami, $\boldsymbol{\beta} \in \mathbb{R}^p$ - wektor współczynników kombinacji liniowej, a $\boldsymbol{\varepsilon} \in \mathbb{R}^n$ – wektor niezależnych zmiennych losowych. Zadaniem, które rozwiązujemy jest przewidywanie zmiennej \mathbf{Y} na podstawie macierzy \mathbf{X} poprzez znajdowanie współczynników $\boldsymbol{\beta}$, które zapewniają jak najlepsze dopasowanie modelu. Najbardziej standardowym podejściem (używanym także w pakiecie sklearn, z którego korzystamy) jest metoda najmniejszych kwadratów, która minimalizuje sumę kwadratów błędów popełnianych przy predykcji każdego Y_i dla i=1,...,n, tzn.

$$oldsymbol{eta}_{MNK} = \operatorname*{arg\,min}_{oldsymbol{eta} \in \mathbb{R}^{\mathrm{p}}} \|\mathbf{Y} - \mathbf{X}oldsymbol{eta}\|^2 = \sum_{i=1}^n \left(Y_i - \sum_{j=1}^p X_{ij}b_j\right)^2.$$

3.3.2 Wybór najlepszych parametrów

Funkcja LinearRegression nie posiada parametrów, z których można byłoby wybierać najlepsze. Wobec tego zostawiamy ją z domyślnymi parametrami.

3.3.3 Wyniki

 $R^2 \approx 0.807$

3.4 Regresja bayesowska

3.4.1 Opis modelu

Bayesowka regresja liniowa jest statystycznym podejściem do regresji liniowej w którym wykorzystywane jest wnioskowanie Bayesowskie. Zakładamy, że błędy są od siebie niezależne i mają rozkład normalny. Dodatkowo jako rozkład apriori dla parametrów alpha i lambda bierzemy rozkład Gamma. Razem z liczbą iteracji poddajemy je testom, dzięki którym możemy wybrać ich najlepsze wartości.

3.4.2 Wybór najlepszych parametrów

- <u>n_iter</u> maksymalna liczba iteracji, ze zbioru [1, 5, 10, 20, 30, 50, 100, 300],
- <u>alpha_1</u> parametr kształtu dla rozkładu Gamma apriori dla parametrem alfa, ze zbioru [1e-8, <u>1e-6</u>, 1e-4].
- <u>alpha_2</u> odwrócony parametr skali dla rozkładu Gamma apriori dla parametrem alfa, ze zbioru [1e-8, 1e-6, 1e-4, 1e-2, 1].
- <u>lambda_1</u> parametr kształtu dla rozkładu Gamma apriori dla parametrem alfa, ze zbioru [1e-8, 1e-6, 1e-4, 1e-2, 1].
- <u>lambda_2</u> –odwrócony parametr skali dla rozkładu Gamma apriori dla parametrem alfa, ze zbioru [1e-8, 1e-6, 1e-4].

Najlepsze parametry: n_i ter = 10, $alpha_1 = 1e-08$, $alpha_2 = 1$, $lambda_1 = 1$, $lambda_2 = 1e-08$

3.5 Regresja ARD

3.5.1 Opis modelu

Regresja ARD (Automatic Relevance Determination) działa podobnie do regresji Bayesowskiejm jednak w przeciwieństwie do niej zamiast używać zwykłej metody najmniejszych kwadratów skaluje otrzymane współczynniki w stronę zera co zapewnia ich większą stabilność. Podobnie jak w przypadku regresji Bayesowkiej zajmujemy się parametrami rozkładu apriori Gamma oraz liczbą iteracji.

3.5.2 Wybór najlepszych parametrów

- <u>n.iter</u> maksymalna liczba iteracji, ze zbioru [1, 5, 10, 30, 50, 100],
- <u>alpha_1</u> parametr kształtu dla rozkładu Gamma apriori dla parametrem alfa, ze zbioru [1e-8, 1e-6, 1e-4, 1e-2, 1].
- alpha_2 odwrócony parametr skali dla rozkładu Gamma apriori dla parametrem alfa, ze zbioru [1e-6, 1e-4, 1e-2, 1].
- <u>lambda_1</u> parametr kształtu dla rozkładu Gamma apriori dla parametrem alfa, ze zbioru [1e-6, 1e-4, 1e-2, 1].
- <u>lambda_2</u> –odwrócony parametr skali dla rozkładu Gamma apriori dla parametrem alfa, ze zbioru [1e-6, 1e-4, 1e-2, 1].

Najlepsze parametry: n_iter = 10, alpha_1 = 1e-08, alpha_2 = 1, lambda_1 = 1e-2, lambda_2 = 1e-04

3.6 Boosting 4 PODSUMOWANIE

3.6 Boosting

3.6.1 Opis modelu

Podstawowym algorytmem do implementacji boostingu jest AdaBoost (ang. Adaptive Boosting). Podobnie jak las losowy jest to metoda komitetów, czyli polega na iteracyjnym budowaniu wielu modeli. Za każdym razem gdy dopasowywany jest model, algorytm przypisuje większe wagi źle sklasyfikowanym obserwacjom, dzięki czemu kolejne modele "zwracają większą uwagę" na te obserwacje. Wagi rekordów są wybierane w taki sposób, aby błąd na zbiorze treningowym malał z szybkością wykładniczą. Istotną cechą boostingu jest to, że przy przypisywaniu wag zapominamy o poprzednim modelu, więc kolejne modele są od siebie niezależne, a to skutkuje większą zmienniczością modelu.

3.6.2 Wybór najlepszych parametrów

Najczęściej wykorzystywanym modelem w algorytmie AdaBoost jest drzewko decyzyjne i dlatego też funkcja AdaBoostRegressor ma ustawiony model DecisionTreeRegressor jako domyślny. Oprócz drzewek spróbowaliśmy do niego dopasować także kilka innych modeli. Dla każdego przypadku dobieraliśmy najlepszą liczbę modeli z przedziału [10, 1010] co 10.

- Drzewka decyzyjne: n_estimators = 800,
- Regresja liniowa: n_estimators = 10,
- Regresja bayesowska: n_estimators = 460,
- Regresja grzbietowa: n_estimators = 10,
- Regresia ARD: n_estimators = 10.

3.6.3 Wyniki

- Drzewka decyzyjne: $R^2 \approx 0.787$,
- Regresja liniowa: $R^2 \approx 0.633$,
- Regresja bayesowska: $R^2 \approx 0.662$,
- Regresja grzbietowa: $R^2 \approx 0.653$,
- Regresja ARD: $R^2 \approx 0.674$.

4 Podsumowanie

Najlepszym modelem na podstawie kryterium R^2 okazał się być las losowy, dla którego otrzymaliśmy bardzo wysoki wynik $R^2 \approx 0.878$. Oznacza to, że nasz model z wysoką dokładnością potrafi przewidywać ceny domów w zadanym problemie.

5 Opis programu

Cały kod projektu zamieszczony jest w pliku jupyter notebook, który podzielony jest na pięć części:

- Data Understanding,
- Data Preparation,
- Feature selection,
- Modeling,
- Validation.

Odpowiadają one kolejnym etapom procesu tworzenia modelu uczenia maszynowego. Ta sekcja poświęcona jest opisowi kodu znajdującego się w każdej z tych części.

5.1 Data Understanding

Pierwsze linijki kodu odpowiadają za import wszystkich potrzebnych pakietów oraz wgranie, a następnie wyświetlenie danych. W celu głębszej analizy 79 zmiennych objaśniających został stworzony skrypt wypisujący następujące informacje o każdym predyktorze po kolei.

- Informacja o tym czy kolumna posiada wartości NaN.
- Lista wszystkich unikatowych wartości znajdujące się w danej kolumnie wraz z informacją ile ich łącznie jest.
- Wykres rozproszenia pozwalający stwierdzić obecność wartości odstających.

Pod wymienionym wyżej skryptem znajduje się jeszcze jeden, który odpowiada za podsumowanie uzyskanych danych. Za pomocą tych informacji można określić strategię, według której w kolejnej części kodu dane zawierające zmienne objaśniające będą przygotowane pod użycie w modelach.

5.2 Modeling

W części zajmującej się przygotowaniem danych dla modeli, na podstawie wcześniejszych analiz, dla każdej z kolumn pozbyliśmy się poprzez wypełnienie odpowiednią wartością wierszy zawierających brak danych. Dla zmiennych kategorycznych użyliśmy zamiany kategorii na liczby z użyciem predefiniowanych słowników. Natomiast dla zmiennych jakościowych, które nie były kategoryczne wykorzystaliśmy wbudowaną w pakiet sklearn funkcję LabelEncoder. Z tego samego pakietu funkcję StandardScaler użyliśmy do przeskalowania zmiennych jakościowych. Na końcu jeżeli w danej kolumnie występowały outliery, jako outliery uważaliśmy wartości odbiegające o 4 wartości odchylenia standardowego od średniej kolumny, to postępowaliśmy zgodnie z jedną z 3 metod. Usunięcie wierszy, zastąpienie wartości modą albo pozostawienie outlierów. W ten sposób wygenerowaliśmy różne zbiory danych na których potem mogliśmy zbudować modele i porównać ich wyniki.

5.3 Budowanie modeli

Dla każdego zbioru danych wygenerowanego jak powyżej uruchomiliśmy dopasowywanie podstawowych klasyfikatorów:

- regresji liniową,
- lasu losowego,
- bagging,
- regresji bayesowskiej.

W tym momencie również automatycznie znaleźliśmy najlepsze hiperparametry tych klasyfikatorów dla konkretnych zbiorów danych. Modele zostały również zserializowane do plików, aby następnie można było z nich skorzystać ponownie w łatwy sposób,

Następnie dla najlepszego modelu prostego dla każdego zbioru danych, uruchomiliśmy model AdaBoost, również dopasowując najlepsze hiperparametry automatycznie.